

Referat fra Als Rundt

En tur i rutsjebanen

Søndag den 30. maj 2021. Vækkeuret ringer, og klokken viser halvsyv i Bygvænget 1 i Herning. Søren Bruun fra tegneserien Radiserne ville have sagt, at en ny dag truer, men det er ikke tilfældet hos os, selvom tidspunktet er ukristeligt for et par pensionister – og så på en søndag! Nej for vort vedkommende er det snarere en ny dag, der lokker os med spændende oplevelser. Det eneste, der truer, er vejret, for på trods af en perfekt vejrudsigt, er det tåget og koldt.

Vi tilberedte æggesalat og skinkesalat og smurte sandwiches med det i aftes sammen med et par oste-klapsammen'er til morgenmaden i bilen. Klokken 7.20 er der afgang fra Herning.

Birthe og Flemming Berndt har budt på en tur rundt på Als, så en dag med masser af oplevelser venter. Allerede omkring Brande begynder der at komme huller i skylaget, og før Vejle kan vi køre kalechen ned. Eftersom vi har god tid, cruiser vi afsted med omkring 100 kmh i næsten ingen trafik på motorvejen. Allerede før Kolding bliver vi overhalet af de første MX5'ere, og senere en hel del flere. Masser af blinken og vinken imellem glade og forventningsfulde klubkammerater.

Ved Åbenrå bliver vi ramt af havgus, og pludselig er det gode vejr pist væk. Det er desværre ikke bedre på Als, hvor vi møder de øvrige 24 biler ved den kæmpestore støvle, som blev rejst for få år siden, da Sønderborg var base for en gigantisk spejder-jamboree. En støvle med indlagt udsigtstårn og toilet, borde og bænke. Man kan i hvert fald ikke sige, at skoen trykker på Als – ej heller, at de går i små sko på øen.

Efter at vi har hilst på både gamle og kommende venner, byder det veloplagte værtpar velkommen og orienterer om dagen, og så går det ellers over stok og sten. Omkring 215 km på den lille ø med masser af små veje i det kuperede terræn. Jeg kommer med et bredt smil i tanker om sketchen fra Cirkusrevyen for mange år siden, hvor Ulf Pilgaard var HT-busschauffør: Fuld gas – og bremsen i! Fuld gas - og bremsen i! Det er næsten som en tur i rutsjebanen, hvor man heller aldrig ved, hvad der gemmer sig bag det næste uoverskuelige sving, men hvor man her bare er glad for at have et sæt baglygter at følge. Så længe bremselyset ikke tændes, går man i tillid til den forankørende ud fra, at alt er i orden.

På denne meget veltilrettelagte tur, kan vi vel kun beklage os over, at Flemming ikke har fået vejene fejlet, for hold da op, hvor det støver. Det gør det også både første og anden gang, vi kommer igennem Pøl. Det lyder da ellers både vådt og støvdæmpende. Vi ser et skilt til Ny Pøl, men til vores store skuffelse passerer vi ikke byen, lige som vi heller ikke kommer til hverken Gammel Pøl eller Svømme Pøl. Det skyldes dog nok mest, at de formentlig ikke eksisterer. I det hele taget får vi udvidet vort forråd af danske bynavne med for eksempel Mjang og Mjanghai. Mens Dorthe og jeg taler om den pudsige bogstavkombination, som vi kun mener at kende fra kattens mjav, kommer vi til Mjels. Åh jo, remsen bliver meget lang, hvis vi skal nævne alle de pudsige navne på øens byer. På den anden side, så er Herning og Kølækær for en alsing vel også spøjse navne;-)

Adskillige af byerne passerer vi to gange, først den ene vej – og så den anden vej. Det er nu også meget praktisk i det tempo, for så når vi at se, hvor vi egentlig kører. En kvindelig deltager

fortæller os om en for længst afviklet køretur forbi kendte herregårde, hvor hun efterfølgende måttet købe en bog, for at se, hvad det var, hun var ræset forbi.

Dagens første pause er ved Kegsnæs, hvor vi spiser vor medbragte mad i det grønne, imens den sidste del af formiddagens havgus bliver brændt af. Derefter er det os, der bliver svitset af den bagende forårssol der rammer blege arme og næser. Et vildt lækkert vejr til en god køretur. Så er det ikk' så ring' endda at køre MX5.

På vej til eftermiddags-kaffepausen ved Dyvig mister vi 20 biler. Jens' bil dør nemlig pludseligt, og det viser sig, at strømkablet er hoppet af minuspolen på bilens batteri. Det er der ikke noget at sige til, sådan som han kører: Fuld gas – og bremsen i;øD. Det bliver jo heller ikke bedre af, at en cyklist skærer et sving, så Jens må kaste ankeret ret så voldsomt. Der er heldigvis deltagere med mekanisk indsigt, så fejlen er hurtigt rettet, da først vi finder kolonnen igen.

Birthe har bagt nogle fantastiske bradepande-kager, som bliver nydt ved vandet i Dyvig. Udsigten fejler nu heller ikke noget.

Derefter kører vi ud på dagens sidste etape, som fører os til Mommark Marina, hvor vi har fået lov at parkere bilerne på molen til almindelig beundring. Hold da helt op, hvor er de støvede efter dagens tur. Heldigvis ser det ikke ud til, at jeg har fået nogen lakskader efter al den kørsel igennem jord og sten.

Restauranten på Marinaen har efter aftale med Flemming tilberedt en meget velsmagende aftensmadsbuffet til os, og kolde drikkevarer er der heller ingen mangel på, så der er bestemt ingen grund til klage. Værten fortæller, at Havnemesteren har sagt, at han vil underholde os lidt under spisningen. Hvor vidt det er et løfte eller en trussel, finder vi ud af, da det viser sig, at det er værten selv, som på det grusomste mishandler Louis Armstrong, Dr. Hook og Kim Larsen med flere. Men MX5-kørere, som efter en god køretur, ditto mad og drikkevarer, er veltilpasse og fornøjede, klarer også en fællessang. Det er en meget gemytlig vært med et stort blink i øjet, og så kan han lave mad.

Mætte, glade og veltilpasse kører Dorthe og jeg hjemad mod Herning i den flotte aften med bilen åben hele vejen. Undervejs runder vor nye ND 100AE, som vi fik den 4. marts, de første 5000 km, så den står ikke stille hele tiden. Triptælleren viser 623 km, da vi kommer hjem.

Sikken en skøn dag. En stor tak til alle de hyggelige deltagere, men i særdeleshed til Birthe og Flemming Berndt, som havde arrangeret det hele så flot for os.

Klaus Lytzhøft